

מעמר

לח. המעמר הוא מאבות מלאכות שהיה במשכן בסממנים הזרועים⁶⁴.

לז. אין עימור אלא כשמאספו במקום גידולו כעין קמה קצורה שמוגבב השבלים במקום גידולן. וכן המאסף פירות ומקבצן יחד במקום שנפלו מן האילן. אבל אם נתפזרו במקום אחר - מותר לקבצם⁶⁵.

מ. [לפיכך] אם נתפזרו לו פירות בחצר אחד הנה ואחד הנה - מלקט מעט מעט ואוכל, ולא יתן לתוך הסל ולא לתוך הקופה שלא יעשה כדרך שהוא עושה בחול. אבל אם נפלו במקום אחד - נותן אפילו לתוך הסל והקופה⁶⁶.
ואם נפלו לתוך צרורות ועפרורית שבחצר - מלקט אחד אחד ואוכל. ולא יתן לתוך הסל ולא לתוך הקופה, שלא יעשה כדרך שהוא עושה בחול⁶⁷.

מא. יש אומרים שהמדבק פירות עד שנעשו גוף אחד - חייב משום מעמר אפילו שלא במקום גידולן, כגון המקבץ דבילה ועשה ממנו עיגול או שנקב תאנים והכנים החבל בהם עד שנתקבצו ונעשו גוף אחד - הרי זה תולדת מעמר וחייב. וכן כל כיוצא בזה. וצריך להחמיר כדבריהם⁶⁸.

מב. אין עימור אלא בגידולי קרקע. אבל מדברי סופרים אסור לקבץ במקום הגידול אף שלא בגידולי קרקע⁶⁹, כגון לקבץ מלח ממשרפות המים ששורפתן [החמה] ונעשים מלח. וכן כל כיוצא בזה.

64. שוע"ר סט"ו.

65. שוע"ר שם.

66. שוע"ר סי' שלה ס"ה. וראה גם שוע"ר סי' שט סוס"ה.

67. שוע"ר סי' שלה ס"ה.

68. שוע"ר סט"ו. ויש שכתבו לפי זה

לאסור לחרוז מרגליות או פנינים וכיו"ב על

חוט כדי לעשות מחרוזת, משום מעמר, ויש שכתבו שהאיסור הוא רק בגידולי קרקע כמו אלמוגים, אבל לא בשאר דברים שאינם גידולי קרקע, אבל ראה קצוה"ש סי' קמו בדה"ש סקמ"ט בסופו שאסור בכל מקרה משום מתקן מנא.

69. שוע"ר סט"ו.